

Publicerad 2014-12-26 16:37 av Draca

De kan aldrig bli

Hon ligger mot hans axel och bröst
han håller om henne med ena armen
hon känner sig rastlös och mysig
han ligger avslappnat med slutna ögon och ett lojt leende

hon försöker varken tänka eller känna
de pratar om småsaker men inget betydelsefullt
hennes finger följer hans ansiktskonturer
han är en sådan som ser bra ut utan att ens försöka

hon undrar för sig själv varför de vill ha varandra
han är hennes raka motsats
de kan aldrig bli ett par
inget lyckligt par i alla fall

hon tänker på den andra tjejen
den han har ett förhållande med
hon vet inte vem det är mest synd om
tjejen eller hon själv eller han de båda har

tillslut kliver de upp och klär på sig
hon tror att han ska köra det gamla vanliga knepet
smita iväg och knappt säga hej då
men han blir mer öm

hon blir kall
för det är detta hon ska passa sig för
hon ska ju inte få känslor för honom
ändå känner hon att hon blir vek

(men det är lönlöst, för innerst inne har känslorna väckts och hon vet, när det känns som bäst väntar fallet
inte långt borta)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Draca med Poeter.se id #34006 innehar upphovsrätten